

Kiezels, keien en klauteren maar

Tekst en foto's: Peter Aansorgh

Hijgend sta ik naast mijn motor op een keienweg, die tussen de bomen naar de bergtop voert. Mijn motor vindt geen grip op de natte rotsblokken en ik weet niet hoe ik verder moet. Ik wilde een uitdaging? Nou, die heb ik. Welkom in de Ardèche.

Ik wilde toch per se offroad-rijden? Niet zeuren dus. Als ik op adem ben, duw ik de motor met trekkende motor over een paar lastige rotsen, waar ik rijdend niet tegenop durfde. De motor stuiterde alle kanten op over dat grove keienpad. Frappant trouwens hoe zo'n 21 inch voorwiel er dan toch overheen rolt en de motor 'gemiddeld' toch rechtdoor laat gaan, als je maar vaart houdt. Dat deed ik dus niet, toen ik een hogere rotsrichel zag. Was te voorzichtig, te langzaam. En dan begint een motor te zoeken. En dus stopte ik helemaal. Helemaal fout, want op de nat-geregende stenen vind je dan weinig grip om weer op gang te komen. Na een paar meter duwen wordt het iets vlakker. Ik ga weer zitten en met een spinnend achterwiel trek ik zigzaggend weg, met het hart in de keel. De motor krijgt snelheid en ik schakel naar de twee. Met een flinke snelheid stuif ik vervolgens over het pad. Harder dan ik durf, maar in de wetenschap dat het de enige manier is om vooruit te komen. En het blijkt wonderwel te gaan. Bij elke grotere hobbel leun ik nu achterover om het voorwiel licht te maken. De lange veerwegen doen de rest. Gaaf...!

BMW -Errugzwaar- GS

Herbert Worm sleurt even verderop probleemloos zijn oude BMW GS over de

keien. Die weegt een stuk meer, dus dat zou in theorie lastiger moeten zijn. Maar Herbert heeft ooit Parijs-Kaapstad gereden, dus hij weet een beetje beter hoe het moet. Hij is – als eigenaar van het Duitse Adventure Magazin – ook de medeorganisator van deze reis, samen met Endurofun Tours. Een reis, waarvan het idee oorspronkelijk tweeledig was: eerst zouden we een soort 'offroad challenge' gaan rijden, een oriëntatierit voor ervaren en minder ervaren rijders. Om daarna aan te sluiten bij een begeleide allroad/offroad reis door de Ardèche. Helaas blijkt het weer roet in het eten te gooien. Flinkere regenbuien hebben de omstandigheden in het terrein behoorlijk verzwaard. En daar het merendeel van de aanmelders tot de onervaren soort behoort en voorzien is van BMW -Errugzwaar- GS-modellen, wordt besloten om de volledige tocht als begeleide toer te maken.

Door de wijngaarden

De reis begint in Joyeuse, een dorpje van ongeveer 1600 inwoners, een kilometer of 70 ten zuidwesten van Valance. We rijden met een groep van een man of zes het dorp uit en vinden via een aantal goed begaanbare paden een doorsteekje naar een paar prachtige velden met wijnranken. Hier en daar hangt nog een overgebleven trosje Merlot en we kunnen het niet nalaten om er wat van te proeven. Ze smaken best, maar persoonlijk heb ik ze liever onder de kurk. Na de wijngaard rijden we over asfalt richting Ribes. Onderweg komen we over een fraai, uit kalksteen gesleten riviertje. Dan gaat het weer tussen de wijnranken door naar Ribes, waar we via een stenen stadspoort op een offroad-pad door de heuvels terecht komen. Het is inmiddels gaan regenen. Het terrein is goed begaanbaar, niet eens

al te hobbelig. Met mijn KTM EXC450 Racing is het een makkie en ook de BMW GS-rijders kunnen het goed bijbenen.

Kleppendeksel gescheurd

Op een gegeven moment wordt de weg smaller en rotsachtig. Dat natte rotsen glad zijn, wordt al snel duidelijk. Ik kan mijn 112 kg lichte KTM gemakkelijk corrigeren als ie uitbreekt, maar een aantal BMW GS-rijders moet de motor af en toe 'neerleggen'. Gelukkig gaat het allemaal niet hard, bovendien zijn alle bokserblokken voorzien van de nodige verwarmingsbuizen ter protectie. We rijden wat leuke paden af, waarbij Herbert Worm zijn BMW uit piëteit met de mindere goden ook een keer op de rotsen laat kletteren. Nu heeft Herbert een hekel aan valbeugels en dat bekoopt hij dus met een gapend gat in zijn kleppendeksel. Dat wordt met vereende krachten en een boel ductape provisorisch gerepareerd, waarna Herbert even bij het hotel een nieuw kleppendeksel uit zijn auto gaat halen. Wie heeft zoiets nou bij zich...?

We ontmoeten Herbert weer tijdens de middagpauze in het dorpje Payzac, waar we de waard van een restaurant tot wanhoop drijven met onze druipend natte en modderige offroad-pakken. Ook evalueren we de zojuist gereden tocht en besluiten vervolgens om de route voor de

De doorkruising van een opgedroogde beek, even buiten Joyeuse, blijkt bij aanvang van de tweede dagtoer een doorwading van een diepe modderstroom.

allroad-rijders wat gematigd te houden. Jochen en Herbert kennen de weg hier beter dan in hun eigen huis, dus voor hen is het geen enkel probleem om de route zó aan te passen dat iedereen het naar zijn zin heeft.

Minder prettig is dat het de volgende dag nog steeds regent. De doorkruising van een opgedroogde beek, even buiten Joyeuse, blijkt bij aanvang van de tweede dagtoer een doorwading van een diepe modderstroom. En daar heb je echte offroad-bandens voor nodig. Sommige allroads blijven er dan ook steken. Met vereende krachten worden de motoren erdoorheen gesleurd, waarna we naar de volgende uitdaging rijden: een flinke beklimming. De weg er naar toe is al zo modderig, dat Jochen besluit dat we beter om kunnen rijden.

Helaas zit het ons even niet mee. De benzineslang van Klaus' KTM EXC400 knapt, waarna we een garage opzoeken om het te repareren. Dat alles uiteraard onder de nodige snedige opmerkingen over de kwaliteit van Duitse motoren in vergelijking met 'Kick Ten Minutes'- producten uit Oostenrijk. Ja ja, wie had de Dakar ook weer gewonnen? Als de KTM weer werkt,

rijden we grinnikend door, mooie stukjes offroad, afgewisseld door wat asfalt richting Chapias en Ruoms. Hier en daar zien we wat mooie stukjes van de rivier Beaume, soms rijden we over hoge plateaus, waar het best koud is. Er zijn wat lastige delen, met modderige stukken tussen gladde rotspartijen.

Watjes links, helden rechts

We volgen de D559 naar het oosten, via les Bouchets naar Lagorce. Daar duiken we de rimboe weer in. Hier en daar stuurt Jochen de lichte offroads naar steile, smalle paden en rijdt zelf door met de BMW-rijders, over lichter terrein naar het punt waar wij weer uit de bush tevoorschijn komen. Zo komt iedereen aan bod. We volgen nog wat prachtige paden langs de rivier Ibie tot een brug bij St. Maurice d'Ibimes, waar we de natuur op haar mooist zien. We kunnen natuurlijk over de brug naar de overkant, maar waarom zou je. 'Watjes links, helden rechts', wordt geroepen, waarna de lichte offroads – en Herbert – schaterend door het water over de keien naar de overkant koersen. Door naar St. Maurice. Waarschijnlijk ook een prachtig dorpje, maar wij rijden verder.

Uitzicht – of niet

We trekken de heuvels weer in, over de Route des Cretes van Intrins naar Gogne. Het hoogste punt is 526 meter hoog. Het is wel de beruchte klim met het keienpad, waarop ik even niet meer voor- of achteruit kan. Als ik daarna de gang weer te pakken heb, wordt de moeite beloond met een prachtige weg over de bergkam. Het keienspoor gaat langzaam over in een gravelpad, dat veel gemakkelij-

ker te berijden is. Normaal heb je vanaf hier een prachtig uitzicht, weet Jochen te vertellen. Aan de ene kant kun je de Mont Ventoux en de Vercors zien, aan de andere kant de Cevennen. Nu zien we voornamelijk mist, maar het is tenminste droog. Hoewel ik me ondanks de regen uitstekend heb vermaakt, is het toch wel lekker als het weer wat fraaier wordt. De wijngaarden langs de weg naar Les Sallettes zien er zo een stuk vrolijker uit en de snel opdrogende paden zijn een stuk gemakkelijker te berijden. Het wordt echter al laat, vandaar dat we over asfalt terug rijden naar Ruoms, waar we in een stralende zon bij een café op een leuk pleintje plaats nemen, om er eens goed van te genieten!

Door een donkere spoortunnel

De zon houdt gelukkig stand, zodat we de volgende dag droog en goedgemutst weer op pad kunnen. Ditmaal koersen we naar het zuiden, via Labeaume en de rivier Chassezac, waar we kilometers lang door de bedding kunnen rijden. Bij Castellau is een strandje op camping Mazet, waar de rivier prachtige, grillige rotspartijen heeft uitgesleten. Het rijden over de oevers is niet altijd even gemakkelijk. Tussen de kiezels van de beddingen liggen grote zwerfkeien. Via St. Paul Les Jeunes door naar Besseges, over een ongebruikte spoorbaan. We rijden zelfs door een onverlichte spoortunnel. In het achterhoofd vraag ik me af of de spoorlijn echt buiten gebruik is, want als het niet zo is, heb je halverwege zo'n tunnel toch een buitengewoon interessante uitdaging...

Hippiestandplaats

Stoomfluiten en andere onaangenaamheden blijven in de tunnel achterwege, dus bereiken we Bessèges ongedeerd. Een déjà vu, want de bizarre boogbruggen heb ik eerder gezien, tijdens een bezoek aan het departement Gard, waar we inmiddels zijn beland. Dat duurt echter niet lang, want na Besseges keren we noordwaarts en rijden naar Les Vans. Het stikt er van de oude hippies, die daar in de jaren zestig kwamen en nooit meer weg zijn gegaan. Dat doen wij wel, want met onze crosslaarzen aan is het niet echt lekker wandelen. We hobbelen langzaam aan terug naar Joyeuse, waar de reis wat mij betreft eindigt. Gelukkig ben ik al uitgenodigd voor volgend jaar, want deze tocht zal elk jaar worden gehouden. En meestal schijnt toch de zon. ■

'Watjes links, helden rechts', wordt geroepen, waarna de lichte offroads – en Herbert – schaterend door het water over de keien naar de overkant koersen.

Ook offroad door de Ardèche?

Voor de offroad-tour betaal je rond de €698 inclusief vijf overnachtingen in een tweepersoonskamer, 5x vijfgangendiner met tafelwijn, 5x ontbijt en 5 dagen geleide toertocht. Zie www.endurofunotours.com voor de exacte mogelijkheden. Meer over de Ardèche lees je ook op anwbmotor.nl